

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA nr. 126 / _____ 2004
privind contestatia formulata
de S.C. X S.R.L.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice asupra contestatiei formulata impotriva procesului verbal intocmit in data de 11.03.2004 de catre organele de control ale Directiei controlului fiscal privind:

- TVA;
- dobanzi aferente TVA;
- penalitati de intarziere aferente TVA.

Contestatia a fost formulata in termenul prevazut de art.171 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.169 si art.173 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Societatea contesta partial masurile dispuse de organele de control ale Directiei controlului fiscal prin procesul verbal intocmit in data de 11.03.2004, precizand urmatoarele:

Contestatoarea sustine ca sumele evidentiate in contabilitate ca fiind primite de la diversi beneficiari nu sunt avansuri ci sunt credite si imprumuturi acordate de actionarii contestatoarei, in vederea asigurarii resurselor financiare ale societatii si care sunt scutite de TVA conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata.

Societatea sustine, de asemenea, ca daca sumele primite ar reprezenta avansuri, atunci acestea au fost platite altor societati tot sub forma de avansuri, deci se colecteaza TVA dar se si deduce diferenta rezultata dintre TVA aferenta avansurilor incasate si TVA aferenta sumelor virate altor societati.

Astfel, contestatoarea sustine ca in mod eronat au procedat organele de control la stabilirea obligatiilor de plata reprezentand TVA si ca atare si accesoriile constand in dobanzi si penalitati de intarziere sunt calculate eronat de catre organele de control.

Societatea mai sustine, de asemenea, ca "sumele stabilite de organele de control, fara a fi identificate in conturile sintetice la care se refera nu au acoperire legala, din continutul procesului verbal rezultand doar ca este vorba de sume cu caracter de activ sau de pasiv, incalcandu-se prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata."

II. Prin procesul verbal incheiat in data de 11.03.2004, organele de control ale Directiei controlului fiscal au constatat urmatoarele:

Controlul s-a efectuat urmare solicitarii primite de la Ministerul Public - Parchetul National Anticoruptie, Sectia de combatere a infractiunilor conexe infractiunilor de coruptie care efectueaza cercetari in dosarul de urmarire penala din anul 2003 si a avut ca obiectiv:

1. Verificarea realitatii depunerilor de sume de bani in conturile societatii, sursa de provenienta a acestor sume;
2. Verificarea legalitatii aprovizionarii si desfacerii cu produse si modul de decontare a acestora;
3. Verificarea legalitatii documentelor financiar contabile care au stat la baza restituirii de TVA;
4. Verificarea modului de justificare de catre administratorul societatii a sumei de bani ridicata in numerar;
5. Verificarea modului de constituire si declarare a veniturilor realizate pe baza raportarilor contabile periodice;
6. Cu privire la "Legaturile comerciale existente intre firmele mentionate";
7. Cu privire la "Actele normative incalcate, persoana (le) raspunzatoare, sumele care nu au fost virate bugetului de stat si care sunt datorate in prezent".

Referitor la TVA:

S-a constatat ca societatea a incheiat contracte de vanzare-cumparare cu diverse societati comerciale la care administratorii erau aceleasi persoane ca si la contestatoarele, intocmind note de intrare-receptie la facturile emise de acestea, reprezentand marfuri aprovizionate si revandute altor societati din acelasi grup.

De asemenea, organele de control au constatat ca societatea a primit si intocmit ordine de plata purtand mentiunea la scopul platii "avans marfa" pentru achitarea contravalorii unor marfuri presupuse a fi aprovizionate si revandute, in scopul majorarii rulajului de incasari si plati in contul curent.

S-a constatat ca societatea a derulat operatiuni de "incasari si plati" prin contul curent cu ordine de plata purtand mentiunea la scopul platii "avans marfa", instrumente care au stat la baza acordarii de credite pe ordine de plata, credite ce au fost virate catre o societate cu ordine de plata pe care s-a inregistrat mentiunea "sume datorate".

Ulterior, la scadenta creditului, acesta era restituit de societate, din disponibilitatile primite de la celelalte societati din grup, tot cu ordine de plata avand inscriptionata mentiunea "avans marfa".

Astfel, la data controlului, organele de control au constatat ca suma primita in contul curent al societatii, pe ordine de plata avand inscriptionata mentiunea "avans marfa" de la aceste societati, nu a fost restituita si nici insotita de livrare de marfuri.

S-a mai constatat totodata faptul ca societatea nu a tinut evidenta tehnic - operativa de gestiune (fise de magazie, etc.) incalcand astfel prevederile art. 13 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, nu a tinut evidenta contabila analitica a conturilor 401 "furnizori", 411 "clienti", 461 "debitori diversi", 462 "creditori diversi", incalcand astfel prevederile art. 15 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, a inregistrat compensari in contabilitate, fara a avea la baza documente justificative legale, incalcand prevederile art. 6 din acelasi act normativ, astfel incat organele de control nu au putut constata legalitatea operatiunilor de compensare de creante, inscrise in jurnalele contabile intocmite de societate.

Astfel, organele de control au stabilit ca facturile in care au fost inscrise aprovizionari si livrari s-au intocmit concomitent pe relatii numai formale, cu bunuri ca provenind de la societatea verificata sau de la o alta din cadrul grupului si care se intorceau tot la cea de la care a

inceput circuitul de facturare, incalcandu-se si prevederile art. 40 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, precum si prevederile Legii nr. 31/1990, republicata, privind societatile comerciale, cu modificarile si completarile din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Organele de control au stabilit ca societatea nu a respectat prevederile art. 24 din Legea nr. 345/2002 privind TVA, in sensul ca nu a justificat suma taxei cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, ci a prezentat doar ordine de plata pe care era inscrisa mentiunea "contravaloare avans marfa" sau "sume datorate", documente care inasa nu erau fiscale si nu dadeau drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

Prin urmare, intrucat societatea a incasat prin contul curent, avansuri in cadrul relatiilor contractuale, inainte de efectuarea livrării de bunuri si servicii si intrucat avansurile incasate nu s-au utilizat pentru nici una din exceptiile prevazute de lege, organele de control au stabilit, in baza prevederilor art. 14 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata si in temeiul prevederilor Hotararii Guvernului nr. 598/2002 privind Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind TVA ca societatea avea obligatia legala de a colecta si vira TVA la bugetul de stat pana la data de 25 a lunii urmatoare, obligatie pe care nu a realizat-o.

Astfel, organele de control au stabilit ca societatea datoreaza bugetului de stat TVA stabilita suplimentar, dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

III. Prin adresa din data de 18.03.2004, anexata in copie la dosarul cauzei, Directia controlului fiscal a transmis Parchetului National Anticoruptie - Sectia de combatere a infractiunilor conexe infractiunilor de coruptie, procesul verbal de control incheiat la data de 15.03.2004 cu privire la faptele constatate la societatea contestatoare.

IV. Luand in considerare constatările organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a

contestatiilor se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care constatarile din actul de control contestat fac si obiectul cercetarii penale.

In fapt, prin adresa fara numar din data de 03.12.2003, Parchetul National Anticoruptie - Sectia de combatere a infractiunilor conexe infractiunilor de coruptie a comunicat Directiei generale a finantelor publice - Directia controlului fiscal: Cu ocazia cercetarilor efectuate in dosarul de urmarire penala nr. 40/P/2003 privind pe inculpatii C.D., P.S., N.I., M.I. si alti invinuiti s-au constatat mai multe incalcari ale prevederilor legale in vigoare.

Astfel, s-a constatat ca diverse societati, la care administratorii detinand majoritatea partilor sociale ale acestor societati, pentru derularea activitatii au contactat societati din afara "grupului" solicitand acestora obtinerea de credite pe termen scurt si apoi transferarea sumelor obtinute prin creditare in contul curent al societatilor din grup, avand la baza ordine de plata pe care era inscrisa mentiunea "sume datorate".

La scadenta creditului, o alta societate din cadrul grupului sau in legatura cu grupul, efectua plati catre societatea creditata, cu file CEC, bilete la ordin, ordine de plata ce reprezentau contravaloarea unor facturi fictive.

La restituirea creditului, facturile fiscale aveau o valoare mai mare fata de cele intocmite de prima societate din cadrul grupului, diferenta fiind reprezentata de dobanda la credit si comisioane bancare.

Facturile fiscale cu operatiuni fictive, au fost folosite ca in baza lor sa se intocmeasca dispozitii de plata pentru cresterea rulajului prin conturile curente ale acestor societati, deschise la o banca comerciala, in scopul obtinerii de credite.

Avand in vedere aceste aspecte, Parchetul National Anticoruptie - Sectia de combatere a infractiunilor conexe infractiunilor de coruptie a solicitat Directiei generale a finantelor publice efectuarea unor verificari la societatile comerciale din cadrul grupului, avand ca obiectiv tematic mai multe aspecte printre care:

- Verificarea legalitatii aprovizionarii si desfacerii cu produse si modul de decontare a acestora;

- Verificari privind legaturile comerciale existente intre firmele mentionate.

Dand curs acestei solicitari, Directia generala a finantelor publice - Directia controlului fiscal a incheiat procesul verbal de control din data de 11.03.2004, inregistrat in data de 15.03.2004, pe care l-a inaintat Parchetului National Anticoruptie - Sectia de combatere a infractiunilor conexe infractiunilor de coruptie, cu adresa din data de 18.03.2004, anexata in copie la dosarul cauzei, constatandu-se ca:

- operatiunile inscrise in facturile fiscale ca fiind aferente aprovizionarilor si desfacerilor nu sunt reale;

- facturile fiscale inregistrate in contabilitate sunt emise de "furnizori" dar nu contin operatiuni reale;

- s-a creat un circuit de facturare in lant a unor marfuri presupuse a fi fost livrate, la finalul caruia furnizorul devine client, marfurile revenind la furnizorul care a initiat circuitul; facturile fiscale emise justificau emiterea de ordine de plata si file CEC intocmite de firmele care au format circuitele; ordinele de plata si CEC-urile au fost acceptate drept garantie pentru creditele acordate de banca comerciala.

In drept, art. 178 alin.(1) lit.a din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala precizeaza:

" Organul de solutionare competent poate suspenda prin decizie motivata solutionarea cauzei atunci cand organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatarari ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa ".

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin procesul verbal incheiat in data de 11.03.2004 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei dedusa judecatii, organele de control constatand ca societatea a efectuat tranzactii in scopul prejudicierii bugetului de stat, inregistrand in evidentele contabile documente care nu au avut la baza operatiuni reale.

Organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speta o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma totală contestată, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu prevederile art.178 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 178 alin.(1) lit.a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Suspendarea soluționării cauzei pentru sumă totală contestată până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de control urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie transmis organului competent, potrivit art. 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția adoptată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel, în termen de 30 de zile de la comunicare, conform procedurii legale .